

Det blad som ormen trækker ned

Tekst: Merete Bandak
Melodi: Torsten Borbye Nielsen
Arr.: Lena Maaløe

1. Det blad som or-men træk-ker ned i jor-den til be-hand-ling, vil gen-nem tar-mens

1. Det blad som or-men træk-ker ned i jor-den til be-hand-ling, vil gen-nem tar-mens

6
mør-ke tragt få del i en for-vand-ling.

mør-ke tragt få del i en for-vand-ling. En un-der-gang i hå-bets tegn hvor

11
for-sky-des, sam-les, for-mes om ind-til det gen-op-væk-kes.

det der smuld-rer, træk-kes, for-sky-des, sam-les, for-mes om ind-til det gen-op-væk-kes.

2. En mi - kro - sko - pisk im - plo - sion, et mør - ke - gemt mi - ra - kel. En nat - te - hil - sen

2. En mi - kro - sko - pisk im - plo - sion, et mør - ke - gemt mi - ra - kel. En nat - te - hil - sen

6
ne - on - grøn, en skøn sankt - hans - orm - fak - kel.

ne - on - grøn, en skøn sankt - hans - orm - fak - kel. Det blad der vis - sen - brunt og dødt blev

11
skal mø - de ham der skab - te os og ken - der os til mar - ven.

sæn - ket ned i gra - ven, skal mø - de ham der skab - te os og ken - der os til mar - ven.

3. Skal mø - de Kris - tus og den kraft, der vir - ked på - ske - mor - gen. Skal mø - de kær - lig -

3. Skal mø - de Kris - tus og den kraft, der vir - ked på - ske - mor - gen. Skal mø - de kær - lig -

6
he - dens blik, der knu - ser hjer - te - sor - gen.

he - dens blik, der knu - ser hjer - te - sor - gen. Hvert kis - te - låg skal bry - des op, al

11
hver sjæl i tu - sind slæg - ters led, der el - lers var be - gra - vet.

as - ke spredt på ha - vet, hver sjæl i tu - sind slæg - ters led, der el - lers var be - gra - vet.

4. Skal væk-kes ved trom - pe - tens klang og sfæ - rer - nes fan - fa - rer. Skal hø - re eng - le -

4. Skal væk-kes ved trom - pe - tens klang og sfæ - rer - nes fan - fa - rer. Skal hø - re eng - le -

6 sang og ord, der al - ting å - ben - ba - rer. Skal nå sit væ - sens san - de mål ved

sang og ord der al - ting å - ben - ba - rer. Skal nå sit væ - sens san - de mål ved

11 og hil - ses varmt af Je - sus selv i Pa - ra - di - sets ha - ve.

Hel - lig - ån - dens ga - ve, og hil - ses varmt af Je - sus selv i Pa - ra - di - sets ha - ve.

5. Det blir hvad in - tet ø - je så og in - gen tan - ke fat - ter, at mø - de kær - lig -

5. Det blir hvad in - tet ø - je så og in - gen tan - ke fat - ter, at mø - de kær - lig -

6
he - dens Gud og lyt - te til hans lat - ter.

he - dens Gud og lyt - te til hans lat - ter. Der gen - op - ret - ter alt i glans, det

11
Er - fa - re det var sandt: "Jeg er den sid - ste og den før - ste".

mind - ste til det stør - ste, er - fa - re det var sandt: "Jeg er den sid - ste og den før - ste".

6. Et e - vigt gen - op - ret - tet liv, per - pe - tu - um mo - bi - le. For - vent - ning og op -

6. Et e - vigt gen - op - ret - tet liv, per - pe - tu - um mo - bi - le. For - vent - ning og op -

6
fyl - del - se i ét i Gud i hvi - le.

6
fyl - del - se i ét i Gud i hvi - le. Lad al - drig hå - bet dø af tvivl, lad

11
Giv tro og håb og kær - lig - hed til den - ne ver - dens en - de.

11
al - le hå - bet ken - de. Giv tro og håb og kær - lig - hed til den - ne ver - dens - en - de.